

KAM KRÃ•ÄŒÃ•Å , EVROPO? - 1.

StÃ™eda, 07 Ã°nor 2024

Evropa je uÅ¾ ve svÃ© podstatÄ› unikÃ¡tnÃ— svÄ›tadÅ—. Je sloÅ¾ena z mnoha nÃ¡jrodÅ—, z nichÅ¾ jen nÃ›kterÃ© se exkluzivně Evropany, vÃ¥tÅ¡ina smÄ›Å™uje svojÄ— kulturu a vazbami jinam. Dnes uÅ¾ se sice AngliÄ•anÄ© vymanili z EU, ale jejich pÅ™esná a s nimi spojenÄ— (severskÃ© nÃ¡rody, Nizozemci) stÃ¡le inklinujÄ— k Anglii a USA vÃ—ce, neÅ¾ k centru EU. IberskÃ½ poloostrov mÃ¡ blÃ—Å¾e k LatinskÃ© Americe, BalkÃ¡n k Turecku a Rusku.

Opravdu niternÃ© spojenÄ— s Evropou

je jen u NÄ›mcÅ—, FrancouzÅ— a ItalÅ—. K tomuto centru patÅ™il ve stÅ™edovÄ›ku i ÄŒeskÃ½ stÃ¡jt. Dnes ovÅ¡em nepatÅ™Ã—. Je to dÃ¡no nepÅ™Ã—zivnÄ½m prÅ™bÄ›hem historie poslednÃ—ch stoletÃ—. S odstupem od komunistickÃ© doby nastÃ¡vÃ¡ jakÃ©si jasnÄ›jÅ¡Ã— a pravdivÄ›jÅ¡Ã— porovnÃ¡vÃ— historickÅ¾ ch jevÄ—. MladÃ— lidÃ© toho sice mnoho o svÃ© historii neznajÄ—, ale komunistickÃ— doba jim uÅ¾ nepÅ™ipadÃ— nÄ›jak nepÅ™Ã—zivnÃ—, obzvlÅ¡tÄ— proto, Å¾e nevidÃ— Å¾Ã—jdÅ© jinÃ© pouÅ¾itelnÃ© opoziÄ•nÃ— hodnoty vÃ—Ä•i dneÅ¡nÃ—mu establishmentu. OhlednÄ› nÄ›meckÃ©ho nacismu ovÅ¡em zÅ—stÃ¡vÃ— povÄ•domÃ— na svÃ©m mÃ—stÄ—: Lidice, koncentraÄ•nÃ— tÃ¡bor, pronÃ¡sledovÃ—nÃ— vlastencÅ—, hrdinnÃ½ boj partyzÃ—nÃ— a vyhlazenÃ— Å¾idÃ— stÃ¡le pÅ™evilÃ—dÃ— a nenÃ— ani nic novÃ©ho, co by nÄ›jak nÄ¡jm NÄ›mce pÅ™iblÃ—Å¾ilo (vyjma dobrÃ½ch pracovnÃ—ch mÃ—st v NÄ›mecku).

Obavy z NÄ›mecka ale

pÅ™etrvÃ—vajÃ—, zruÅ¡enÃ— prÃ—va veta a volnÃ© hlasovÃ—nÃ— v EP budÃ— obavy z nÄ›meckÃ© hegemonie a ztrÃ—ty naÅ¡Ã— samostatnosti. Snahy o integraci zavÃ—nÃ— germanismem, zvlÅ¡tÄ— je patrnÃ© v pÅ™episovÃ—nÃ— historie. Nakonec jsou USA a pro mnohÃ© i Rusko bliÅ¾eÅ¾nÃ— neÅ¾ NÄ›mecko a tÃ—m i celÃ— EU. JakÃ—ipak integrace? SrdeÄ•nÃ— zÃ—jeÅ¾itost urÃ—itÃ— ne, snad nÄ›jakÃ— vÃ½hoda.

Ani s jinÄ½mi nÃ¡jrody to nenÃ— odliÅ¡nÄ— (jak vidÃ—me v okolnÃ—ch stÃ—tech). Jak mÅ—Å¾e tedy vzniknout vnitÅ™nÄ— pevnÃ— velmoc, kterÃ— by vystupovala navenek jako celek? JedinÃ— indoktrinacÃ— nÃ¡jrodÅ—. JakÃ—koliv snaha ovÅ¡em budÃ— odpor a zvyÅ¡uje v lidech pÅ™esvÄ•dÄ•enÃ— o zaprodanosti elit. Evropa nenÃ— Amerika, kde stÃ—ty vznikaly vÅ¾echny stejnÄ½m zpÅ—sobem a mÄ›ly podobnÄ½, dokonce stejnÄ½ osud. V Americe vznikly vlastnÃ— jen dva nÃ¡jrodnÃ— okruhy -podle jazyka a pÅ™evaÅ¾ujÄ—cÃ— kultury. UrÃ—itÃ— se IÄ•ope integrujÃ— Argentina s Chile a BolÃ—viÃ— neÅ¾ ÄŒesko s NÄ›meckem. UrÃ—itÃ— se integraÄ•nÃ— moÅ¾nosti jsou sice mezi slovanskÃ½mi nÃ¡jrody, ale ani to se neosvÃ—dÄ•ilo. Å—Å—je totiÅ¾ potÅ™ebuje silnÄ½ stÃ—totvornÃ½ nÃ¡jrod, ostatnÃ— se majÃ— pÅ™izpÅ—sobit. To se ovÅ¡em dobrovolnÄ— nestane, protoÅ¾e to pÅ™ipomÃ—nÃ— nÃ¡jsilnÃ© nÄ›meckÃ© nacionalistickÃ© poÄ•Ã—nÃ—nÃ—. Evropa je tedy bez Å¡ance nÄ›jakÃ© pevnÃ— integrace. NepomÃ—Å¾e ani nÃ¡silÃ—, kaÅ¾dÃ— takovÃ© jen odradÃ— a posÄ•lÃ— vnÄ›jÅ— sÃ—ly, kterÃ— budou vystupovat jako zachrÃ—nci nÃ¡jrodÅ—. To mohou bÃ½t AmeriÄ•anÃ©, stejnÃ— tak RusovÃ© nebo Turci.

SouÄ•asnÃ— politika EU spoÄ•Ã—vÃ— v

jakÃ©si novÃ© spojovacÃ— ideji, kterÃ— je nazÄ½vÃ—na progresivismus. NesouvisÃ— nijak s minulostÃ—, a je Å°oplňÃ— novÃ—. UÅ¾ horÅ—Å— a vÃ—ce zniÅ•ujÄ—cÃ— ideu s vÅ¾ak integrÃ—toÅ™i nemohli vymyslet. JejÃ— ekologickÃ— odnoÅ¾ bojuje za green deal, ekologickÃ— opatÅ™enÃ— upevÅ—ujÄ—cÃ— centrÃ—lnÃ— moc, direktivnÃ— metody, za systÃ©m dotacÃ— beroucÃ— iniciativu, za diktÃ— mÃ—sto pÅ™irozenÄ½ch mechanismÅ— podporujÄ—cÃ—ch kreativity.

JejÃ— sociÃ—lnÃ— odnoÅ¾Ã— je obhajoba prÃ—va menÃ—in. To ovÅ¡em nejsou nÃ—jrodnÃ— menÃ—iny, jsou to antropologickÃ©, pÅ™Ã—padnÃ— sexuÃ—lnÃ— odchylky. MenÃ—inou jsou prÃ½ i Å¾enyÅ— (Nebudu polemizovat s touto ideologiÃ—, uÄ•nil jsem to uÅ¾ mnohokrÃ—t.) Je to antihumanistickÃ© taÅ¾enÃ—. ZÃ—roveÅ— mÃ—j do Evropy nastÃ—hovat lidi z odliÅ¡nÃ½ch etnickÃ½ch a kulturnÃ—ch okruhÅ—. To mÃ—j bÃ½t tedy novÃ— evropskÃ— idea?! TakovÃ½to kontinent mÃ—j vytvoÅ™it silnou Å™Ã—Å—ji, aby obstÃ—il v soutÃ—Å¾i s novÃ½mi hegemony, kteÅ™Ã— se vynoÅ™ujÃ—?!

Dosud se skrÃ½vala Evropa pod kÅ™Ã—dly

USA. Amerika mÄ—la zÃ—jem, aby Evropa nepodlehla komunistickÃ© ideologii nebo pÅ™Ã—mo sovÃ—tskÃ© moci. Proto intervenovala v EvropÄ— hospodÃ—Å™sky i mocensky. ZatÃ—mco starÃ— koloniÃ—lnÃ— stÃ—ty (Anglie a Francie) ztratily svoji moc ve svÃ—tÄ—, USA je podle moÅ¾nostÃ— nahradily. BrÃ—nil v tom jen sovÃ—tskÃ½ blok, a proto hegemonie USA nad svÃ—tem nebyla absolutnÃ—.

Po pÅjdu komunistickÅch reÅimÅ a sovÄtskÅ
moci se Amerika postupnÄ stala hegemonem, zasahovala do rÃznÅch konfliktÅ a
uplatÅovala svoje zÄijmy. BÄhem poslednÅch tÅticeti let se uÅ nÄkolikrÃjt chtÄly
USA setÅepat patronace nad Evropou, kterÅ se pro nÄ spÄ-Åje stÅvala balvanem.

MezitÅ-m se objevily na svÄtovÅ
scÅnovÅ novÅ velmoci. PÅmedevÅ-m ÄŒÄ-na a Indie. Rusko se do znaÄnÅ mÅry obrodilo.
AmerickÅ mocenskÅ skupiny si postupnÄ naÅly zdÅvodnÄnÅ, proÅ v EvropÄ zÅstÅvat.
DÅvodem takÅ bylo, aby se Evropa pÅtÅliÅ neosamostatnila a nepÅidala se tÅeba k
ÄŒÄnÅ nebo Rusku.

Rychle se zaÄaly likvidovat vÅechny
moÅnÅ pÅtÅleÅitosti k ruskÅmu vlivu. Plynovody North Stream vypadaly jako
pupeÄnÅ- ÅjÅry s Ruskem a proto se muselo dosÅhnout jejich likvidace. Amerika
nasadila novou iniciativu vlivu v EvropÄ. Tento vÅvoj v poslednÅ- dobÄ znÄime. TÅticet
let nevÅmavosti Ameriky skonÄilo. JestliÅe jsme pociÅovali urÄtitÅ tlaky z EU,
dnes se do nich vklÅdajÅ vlivy USA.

NÄkyd jsou protichÅdnÅ. AmeriÄanÅ
si pÅejÅ- nÄjrodnÅ- sounÅleÅitost napÅmenou proti Rusku a k tomu potÅebujÅ- jistÅ
nacionalismus. EU chce nÄjrody postupnÄ likvidovat a nacionalismus je
nepÅtÅ-pustnÅ. VÅlka potÅebuje mladÅ zdravÅ muÅze v dostateÄnÅm mnoÅstvÅ, vÅchovu
k tÅlesnÅ zdatnosti a sounÅleÅitosti (tedy k sociocentrickÅm cÅ-IÅm), ale
evropskÅ ideologie podporuje pouze hÅdonickÅ lidskÅ pÅtÅinÅ.

EU chce Green Deal, ale zbrojenÅ- a
vÅleÅnÅ taÅenÅ- jsou jakousi antitezÅ. Boj o zdroje surovin (naftu a plyn)
ukazuje, Åze globÄlnÅ- mocenskÅ sÄly ekologii moc vÅÅnÅ neberou, jinak by neobnovitelnÅ
zdroje nepÅtÅbovaly a vystaÅily si s vÅtrnÅ-ky a solÅrnÅ- mi panely.

Dnes se tu oba cÅle mÅ-sÅ. Je aÅ
smÄjnÅ pozorovat ideovÅ chaos establishmentu. TakÅ je vidÅt, Åze vÅdy v
poslednÅ- dobÄ ÅjdÅdnÅ viditelnÅ a stabilnÅ- cÅl nemajÅ. AkceptujÅ, co âžvidÅ- na
oÅ-châe mocnÅch. CoÅ mÅÅze bÅt cokolivâ!

Vlastimil
PodrackÅ